
PO VLASTNÍ OSE

HEDVÁBNOU STEZKOU NA STŘECHU SVĚTA

JOLANA SEDLÁČKOVÁ

 P R E S S

Po vlastní ose

Hedvábnou stezkou na Střechu světa

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.cpress.cz
www.albatrosmedia.cz

Jolana Sedláčková

Po vlastní ose – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2021

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA**

Po vlastní ose

Hedvábnou stezkou
na Střechu světa

Jolana Sedláčková

Po vlastní ose
Hedvábnou stezkou
na Střechu světa

Tuto knihu věnuji všem lidem,
kteří nám na cestě pomohli a byli součástí našeho příběhu.

© Jolana Sedláčková, 2021

ISBN tištěné verze 978-80-264-3900-4
ISBN e-knihy 978-80-264-3919-6 (1. zveřejnění, 2021) (epub)
ISBN e-knihy 978-80-264-3920-2 (1. zveřejnění, 2021) (mobi)
ISBN e-knihy 978-80-264-3918-9 (1. zveřejnění, 2021) (ePDF)

Obsah

Vidět svět na vlastní oči

Za volantem	12
Po vlastní ose.....	14
Domov na kolech	15
Velká cesta.....	18
Žít na cestě.....	22
Z Evropy do vřelé náruče Asie	22
Brána do Střední Asie	24
Postsovětská pětka před námi	24
Hedvábnou stezkou na Střechu světa	26

Turkmenistán

Pod přísným dohledem prezidenta	30
Nejhorší celní kontrola	31
Zpátky v čase.....	34
Checkpointy v kopcích	38
Noční návštěva	38
Podzemní jezero Kōw Ata	39
Luxus v prachu pouště	41
Brána do pekla	44
V Černé poušti.....	45
Ve starobylém městě Chórezmských šáhů.....	49
Pryč ze země absurdit.....	52

Uzbekistán

Na přátelské vlně	58
Karakalpakstán	60
Honba za „bílým zlatem“	60
Až na dno Aralského jezera	61
Přístav na suchu	64
Hledání ztraceného moře	66
Jurty v poušti	67
Trable s naftou	69
Na Hedvábné stezce	70
Poprvé v hotelu	76
Druhý den ve stínu minaretů	77
Červená poušť	80
Vznešená Buchara	80
Z Buchary do Samarkandu	83
Pohádkový Samarkand	86
Konečně do hor	89
Uzbecké Švýcarsko	91
Chvilka slávy v Zemi zahrad	94
Loučení	96

Tádžikistán

Mocná příroda	100
Perské kořeny	101
U Tádžického moře	105
Návrat do Fanských hor	106
Dolina Sedmi jezer	107
Poklad z pece	109
K jezeru Kulikalon	110
Fotografická nirvána	115
Setkání po letech	120
Perly Fanských hor	124
Jako zrcadlo	128
Sen o velkých horách	130
Ve městě jménem „Pondělí“	130
Nohama na zem	132
Osamělý jezdec	135
Přes hřeben hor	136
Okno do Afghánistánu	137
Narozeniny	142
Snídaně pro Čechy	145
Muslimky bez šátků	146
Rajská zahrada Pamíru	148
Pamírské Pamukkale	149
Starý muž na cestě	153
Divoký jih	153
Pramen v jeskyni	156
Až do nebe	158
V náruči velehor	164
Honba za gejírem	167
Zima na Střeše světa	169
Město na konci světa	175
Pod šedými mraky	177
Se svolením náčelníka	179
Za ostnatým drátem	180
Bílý kůň a Černé jezero	183

Vidět svět na vlastní oči

Jako dítě jsem si vždycky myslela, že cestování je jen pro vyvolené lidi – zapálené přírodovědce, ty nejodvážnější horolezce a fousaté dobrodruhy, kteří se nebojí strávit měsíce v divočině. Vůbec by mě nenapadlo, že i já, obyčejná holka z Vysočiny, se jednou dostanu na místa, o kterých jsem si četla v knížkách, učila se o nich ve škole a která mi připadala tak vzdálená a pro běžné smrtelníky zcela nedosažitelná.

Moje cestování začalo úplně skromně. Z Čech jsme se však postupně vydávali dál a dál za hranice, až jsem se jednoho dne ocitla na pláních pod bájnou horou Ararat. Přijeli jsme sem vlastním autem přes Balkán a přes celé Turecko a já nemohla uvěřit, že opravdu stojím v biblické krajině vzbuzující dojem, že mimo staré legendy vlastně ani neexistuje. Možná právě tady se ve mně probudil ten hlad po poznání a obrovská touha vidět všechno na vlastní oči. Bylo to, jako kdyby přede mnou někdo dokořán otevřel zamčené dveře a já najednou věděla, že od téhle chvíle už můžu úplně kamkoliv!

Být na cestě, každý den prožívat nové věci, setkávat se s lidmi a s jinou kulturou se mi zdálo tak naplňující! A já jsem to chtěla zažívat znovu a znovu. Ta velká chuť objevovat vzdálené kouty naší Země sílila a rostla, až mi úplně přerostla přes hlavu. Nápadů, kam by se dalo po zemi snadno dojet, přibývalo. A já už jsem jen přemýšlela, jak to zařídit. Snila jsem, prohlížela mapy a plánovala. Všechno v běžném životě jsem se snažila nasměřovat tak, abych mohla odjet někam daleko. Teprve na cestě jsem měla pocit, že opravdu žiju a že jsem sama sebou.

Za
volantem

Lud'a, můj cestovní parták, je naopak racionální a stojí nohama pevně na zemi. A co víc! Na rozdíl ode mě umí řídit auto. K ježdění a k autům má blízko už od malička. Jeho táta, starší brácha i on pracují jako řidiči z povolání. Nevadí mu celý den sedět za volantem a s očima upřenými před sebe sledovat nekonečnou silnici táhnoucí se až kamsi za obzor. Vydrží neomylně jet celé týdny a s nepochopitelnou důvěrou se se mnou vypraví i na tu nejhoupější cestu, kterou si vezmu do hlavy. K radosti mu naštěstí stačí málo. Kromě řízení si našel zalíbení v pivu. A tak se vždycky snažím pro naše společné dobro zajistit,

КОРОЛЮВІСЬКИЙ
Kozel
ФИЛТРОВАНІЙ

КОРОЛЮВІСЬКИЙ
Kozel
1874
ФИЛТРОВАНІЙ

ТРИ
МЕДВЕДЯ
Светлое Пиво

ТРИ
МЕДВЕДЯ
Светлое Пиво
СВЯТОЕ
Традиция Природы
СВЕТОЕ
ПРОМЫСЛОВЕННЫЕ ТРАДИЦИИ И СВЕЖЕСТЬ ПРИРОДЫ

Жигулевская
СВЯТОЕ

Жигулевская
СВЯТОЕ
ФИРМЕННОЕ ЖИВОЕ
ПИВО СВЯТОЕ

aby měl v autě při sobě aspoň malou zásobu této instantní chlazené radosti.

Po
vlastní
ose

Nejlepším dopravním prostředkem je pro nás naše vlastní auto. Dává nám absolutní pocit svobody a obrovskou nezávislost na nikom a na ničem. Těší nás být neustále v pohybu, stále na cestě, každý den usínat a probouzet se na jiném místě. Každý další kilometr, který urazíme, v nás vyvolává chuť vydat se někam do velkých dálek, třeba až na konec světa. Ráda se celé hodiny dívám z okna. Sleduji, jak se mění krajina, jak stepi pomalu přechází v pouště, jak se hory střídají s lesy, řekami a jezery. Ten pohled mě zvláštním způsobem uklidňuje, okouzluje a asi nikdy neomrzí.

Není to ale jen osvobozující volná jízda bez cíle, jak by se na první pohled mohlo zdát. Na každou cestu se vždycky vydávám s hlavou plnou přání, která se vztahují ke konkrétním místům. Přitahuje mě divoká příroda, krajiny s minimem osídlení i starobylé památky, kde se psala historie. Láká mě vše odlehlé, autentické a zvláštní. Chci tam

stát, procházet se a zapomenout na celý svět kolem. Baví mě hledat, objevovat a nechat se unášet vjemy, barvami a vůněmi, které útočí na moje smysly ze všech stran.

Ačkoliv je auto vlastně taková plechová obluda bez duše, pro nás na cestách představuje opravdový domov na kolech. Nejprve jsme cestovali v obyčejném starém VW Passatu, a pokud nebyla velká zima, tak jsme spali vedle něj ve stanu, nebo jen tak pod širým nebem. Ve Střední Asii jsme však u něj dvakrát prorazili olejovou vanu. Všechno se sice bez větších problémů a poměrně rychle vyřešilo, i tak jsme si ale řekli, že na naše další cesty by to už chtělo zkrátka nějaké vyšší auto. Kvůli dobré dostupnosti dílů po celém světě jsme si vybrali skoro dvacet let starou Toyotu Land Cruiser 95. S terénním autem se nám tak otevřely úplně nové možnosti cestování a mohli jsme se začít vydávat na mnohem náročnější cesty a na obtížněji dostupná místa.

Domov
na kolech

ӨТМӨК ашуусу
OTMOK pass.
- 3326m

www.facebook.com/povlastniOSE

Abychom každý den nemuseli rozkládat stan, nechali jsme si od našeho šikovného kamaráda Davida Ráčka udělat do Toyoty vestavbu na spaní. Vzadu pod vestavbou vznikl prostor na dvě velké zásuvky, kam jsme umístili veškeré zásoby jídla a věci na vaření. Do zbývajících prostoru vepředu jsme vměstnali naše ostatní věci jako spacáky, karimatky a oblečení. Kromě vestavby dostala Toyota také střešní zahrádku, hliníkový box a markýzu. Na střechu jsme pomocí kurtů připevnili tři plechové kanystry na rezervní naftu, plastové kanystry na zásobu vody a vyprošťovací vafle. Ve střešním boxu si s sebou vozíme rozkládací stůl a dvě židličky. Na Luďovo přání jsme pořídili opravdickou kompresorovou lednici, do které se vejde až dvacet lahví piva. Z Toyoty se tak postupně stal dokonalý pojízdný hotel.

Velká
cesta

Protože jsme nikdy předtím s terénním autem nejeli, vydali jsme se na takovou seznamovací a testovací jízdu do Afriky na Saharu, kde jsme hned zapadli do písku. Kromě toho jsme dojeli na obratník Raka, a ačkoliv jsme měli obrovskou chuť pokračovat dál na jih, museli jsme

se potupně otočit a vrátit se zpátky domů. Měli jsme totiž jen tři týdny dovolené. Věděli jsme, že takhle to dál nejde, že tenhle způsob života nás ničí a že nastal nejvyšší čas začít realizovat náš sen o cestě, které jsme začali říkat úplně obyčejně „Velká cesta“.

Rozhodli jsme se, že odjedeme na sedm měsíců do Asie. Jako takový pomyslný cíl jsme vybrali přístavní město Magadan v Rusku na druhé straně asijského kontinentu. Vymysleli jsme si plán a trasu. Pojedeme z České republiky přes Balkán, Turecko a Kavkaz do Íránu. V Íránu strávíme měsíc a odtud budeme pokračovat po Hedvábné stezce přes velehory Střední Asie až do Ruska na Sibiř. Z Ruska si ještě uděláme odbočku do Mongolska. V samém závěru cesty překonáme nechvalně proslulou Cestu kostí na Dálném východě a pak už nás bude čekat jen měsíční přejezd z Magadanu zpátky domů na západ.

Před cestou zařizujeme spoustu věcí. Potřebujeme získat osm víz, zajistit karnet kvůli vstupu s naším autem do Íránu a připravit auto. V zaměstnání dáváme výpověď. Na Luďu jako na řidiče kamionu v jeho práci počkají a po návratu ho vezmou zpátky. Já o svoje místo přijdu